

„Павел,

неман је пред вратима“

Након што се дим на ратишту Федерације слегао и страсти полако смириле, можемо се хладне главе запитати шта се заправо тамо догодило. Анализе које смо у претходним данима могли чути крећу се од социјалне побуне до разних изведби теорија завјере. Спектар тема укључује једнако широку палету: објективно постојеће сиромаштво, интересе појединих политичких фактора, могуће политичке процесе попут ревизије дејтонског или вашингтонског споразума, различите интересе различитих иностраних центара моћи итд. Очигледно је да још увијек није могуће дати коначну дијагнозу о чему се у овој комплексној кризи ради и тек ћемо у наредним данима моћи сазнати више. Ипак, неке се темељне ствари могу већ сада констатовати.

Прво, кристално јасно је да се догодила побуна гладних, осиромашених и у безнађе гурнутих људи. Свако ко је могао да на ТВ екранима погледа избезумљена очајничка лица и вапаје тих демонстраната, нарочито првог дана демонстрација, могао је свједочити о дубини егзистенцијалног амбиса у који смо као друштво гурнути. Потресне слике односиле су се на безбројна индивидуална свједочанства људи који су деценију и више без посла, младих који немају ни минимум перспективе, истовремено окружени корупцијом, непотизмом, приватизацијском пљачком и новопеченим партијским богаташима. Побуна је ван сваке сумње почела као до бола искрен очајнички крик против безнађа и неправде.

Пише: Александар Савановић
понедељак, 10 фебруар 2014 13:00

Један од демонстраната донио је пред кантоналну владу ручак из јавне кухиње којим годинама прехрањује своју дјецу.

У једном потресном тренутку млада Сарајка заплакала је пред кордоном полиције, позивајући полицајце да се придруже демонстрантима. Само би потпуно бестидан човјек могао игнорисати тај крик подводећи га под теорију завјере.

Међутим, други дан демонстрација, лица демонстраната битно су се измјенила: то више нису били само јецаји безнадежних губитника транзиције, већ напад *à la*-навијачи скупина на институције система. Очајнички крик постао је ирационални бијес изгубљене генерације, а можда и нешто више.

У својим реакцијама власт се пројектовала управо на тај дан, показујући револт првог гурнути под тепих, што је врло интелигентна и перформансна реакција. Наиме, након „обојених револуција“ и „арапског прољећа“ појавило се више теоријских радова који анализирају ове „ненасилне методе“ политичке борбе и такође, начине како им се одупријети. На катедрама неких факултета у Русији након 2006.год. развијени су чак и силабуси који третирају ову проблематику. Примјер отпора који тренутна власт у Украјини успјешно пружа пред демонстрантима одличан је примјер главних стратегија „антиобојених“ отпора. У главним цртама оне се састоје у двије магистралне линије: прво, антагонизирати народ и демонстранте, и, друго, делегитимисати методе борбе (али не и циљеве, који се увијек третирају оправданим, праведним итд) те на тај начин разводнити побуну. Показало се, и то је врло интересно примјетити, да је власт у ФБиХ упозната с овим стратегијама. То можемо видјети на неколико кључних детаља.

Пише: Александар Савановић
понедељак, 10 фебруар 2014 13:00

Већ прва реакција власти била је погодак: демонстранти су означени као „дрогирани хулигани“ и „пиромани“ који пале институције и тиме руше државу. Јасно је истакнуто да се револт сматра оправданим, да је стање лоше, да се тешко живи итд, али да је напад на систем недопустив. Тиме је јасно назначена стратегија власти у борби против побуне: делегитимисати бунт и супротставити различите фракције унутар побуне (нпр. оне који су за насиље и оне који су за мирне шетња-протесте), те супротставити цијелу побуну народу који се није укључио.

Друга карактеристична антиреволуционарна стратегија је пласирање прича о теорији завјере. Члан Предсједништва БиХ Бакир Изетбеговић и премијер Никшић директно су оптужили министра сигурности Фахрудина Радончића да диригује протестима. Као аргумент навели су његову експлицитну наредбу да полиција не интервенише против демонстраната. С друге стране Златко Лагумџија оптужио је поједине међународне центре моћи да стоје иза цијелог догађаја, с циљем да се притиском на бошњачке политичке елите исфорсира подјела Федерације и трећи ентитет. Као аргумент он је навео чињеницу да демонстрације коинцидирају са по бошњачку политичку позицију изразито негативном резолуцијом Европског парламента, у којој се отворено позива на „федерализацију федерације“. Кључни аргумент који је изнио гласи: у РС су и плате и пензије мање него у ФБиХ па ипак није било побуне. Осим тога представници власти су изнијели тврдњу да су протести очигледно добро оркестрирани и организовани, те да не може бити говора о спонтаном бунту. Изнесене су тврдње да су демонстрантима дотурани бензин, каменице, чак и дрога сканк. Према свједочењу једног од командира полиције, ово није тачно, и те тврдње су директна лаж.

Лепи градови лепо горе - побуна гладних и борба за интерпретацију

Пише: Александар Савановић
понедељак, 10 фебруар 2014 13:00

Пише: Александар Савановић
понедељак, 10 фебруар 2014 13:00

UDAR

18 hours ago

ZAŠTO TREBA VRATITI USTAV REPUBLIKE BH!

-ROMI, JEVIJE, KINEZI, RUSINI, MADJARI, SLOVACI I SVE
OSTALE MANJINE!

Da bi mogli biti birani u vlast i tako postati ravnopravni sa
ostalima.

HRVATI!

-Da bi mogli biti ravnopravni i suvereni od Drine do Une i od Save
do more a ne samo na Hercegovačkom kamenjaru. Da bi mogli
sami birati svoje predstavnike, a ne da im to radi neko drugi, što
je moguće urediti Izbornim zakonom Republike BH. Da se konačno
oslobode katoličkih četnika, bivših „Jugoslovena“ iz oba HDZ-a koji
ih lažu već 20 godina.

SRBI!

-Da bi mogli biti ravnopravni i suvereni od Drine do Une i od Save

Лепи градови лепо горе - побуна гладних и борба за интерпретацију

Пише: Александар Савановић
понедељак, 10 фебруар 2014 13:00

